

Stanisław Chim

By nie zagubić wieczności

Stanisław Chim

By nie zagubić wieczności

*a światłość w ciemności świeci
i ciemność jej nie ogarnęła.*

Ewangelia według św. Jana, 1, 5-6.

ŚWIĘTOJAŃSKA

Seria poetycka

13

Pod redakcją

Jana Czykwina i Jana Leończuka

Związek Literatów Polskich
Oddział w Białymstoku

WBP Białystok-EO-97/665/2

Stanisław Chim

By nie zagubić wieczności

bieżąca - W

Białystok 1997

821.162.1-1
884-1

Moja miłość

Wojciechowi

*szukałem miłości
takiej wygodnej
co nie uwiera
co nie spóźnia się
z obiadem
co przytuli pocieszy
kiedy trzeba*

*która nie boli
wieczorem i rano*

*szukałem miłości
takiej dla siebie*

*a ona uciekła
na drzewo krzyża
dla wszystkich*

***

*chcę poznać Cię Panie
wspiąć się na sykomorę
uwierzyć*

*oddać choć połowę
siebie*

*i ufać tak mocno
by burza nie była grozą*

Pod Emaus

*rozpoznałem Cię
pod Emaus
i powiedziałem tak
a Ty uzdrowiłeś mnie*

*nie wkładałem dłoni
w Twój bok
choć nieraz
miałem pokusy*

*wiele razy mówiłem
że Cię nie opuszczę*

*i wybaczyłeś mi
bo jesteś Miłością
zawieszoną na drzewie życia
dla przyjaciół swoich*

Samotność

*przychodzi czasem
taka samotność
że tylko zwinąć się
w kłębek*

*tulę się wtedy
w swoje ramiona
spojrzeniem chwytam
obcą ciszę
i pieśczę grzech
myślą urojoną
co powraca
na chwilę
ciałem się staje*

*a oczy krzyczą nie
dłońmi odpychają*

Są chwile

*są takie chwile
że składanie rąk boli
jakby się głaz targało
myśli bawią się w chowanego
a pustka szaleje w rozpaczy*

*są takie chwile
że wichurą płonę
zagle nie wytrzymują
z napięcia
a łódź moja
miota się po skałach*

*wtedy Duch
przejmuje stery*

***

*niby jesienny dzień
spadają ulewą liście zamyślenia*

*oddechem zakryte usta
nie wypowiedzą dziś proroctwa*

*jak wymodlić się ciszą krzyku
by nie splamić dotknięciem słów*

*jak przejść przez chwilę
by nie przegrać wieczności*

Modlitwa

*ikono Stwórcy
odwieczna
niosąca Ducha
w ramionach serca
ostojo pokory
nieustającej
wzorze zawierzenia
rodząca Pana mego*

*módl się
by Bóg
nie musiał odjeżdżać ode mnie
na osiołku*

Dziś wiem

*przepraszam
że nie nazwałem cię
od razu po imieniu*

*że nie mogłem Ciebie odnaleźć
w szumiących dłoniach drzewa
w prostych rzeczach
zmaganiach codziennych*

*że szukałem w snach
ogrodu edeńskiego
który był na ziemi*

*że myślałem o tobie
jak o groźnym ptaku
śledzącym każdy ruch
ofiary*

*przepraszam
Panie*

Nasze drogi

Krzysztofowi Matysowi

*proszę o lepsze jutro
wieczystym ogrodom*

*wystawiam Cię Boże
za deszcz i tęczę
co płynie po nim
i łączy na nowo odkryte
spotkania sprzed lat*

*wystawiam Cię Boże
za misterium
naszych przyszłych chwil*

-----
*modłę się za Twoje Krzysztofie i moje
drogi do Damaszku*

Dar Miłości

Adamowi

*to wszystko nie jest moim
spadło z nieba
za ładne oczy*

*nie nabyłem tego
za cenę czerwieni
potu swojego*

*ktoś inny
stał w kolejce
na krzyż*

Uniesienie

Ks. Janowi

*obcym szeptem przecinam
niesplamioną ciszę dźwięków
które namaszczają
to miejsce rajszych ostępów*

*gdzieś w oddali
i tuż nade mną
ptaki zadają przyjazny gwałt
dziewiczym ostojom
pierwotnego gąszczu*

*zastygły rzuconym urokiem
wtulony w dywan zielony
wstuchuję się w brzmienie
symfonii harf anielskich*

*tu wszystko unosi
ku niebu
i czuję
jak dotykam Boga*

***

*coś siedzi we mnie
co popycha
by czynić to
i tamto*

*co jest tym
co walczy z jasnością wieczną
w moim oku
i wypływa łzą*

*czy to ciemność podstępna
i czujna
za zakrętem dnia ---*

Moja Modlitwa

Janowi Leończukowi

*niebo płacze
za zastoną dnia*

*latarnie rysują strugami
tło pod pejzaż
który rodzi się
w skupieniu modlitwy
z unoszącą się wonią
kadzidel*

*Wszehobecny zstępuje
delikatnie dotyka i kołysze
tajemnicę mojego wnętrza
mojego namiotu spotkania*

***

*od cierpienia tylko krok
do radości
nie lubię gdy jest
na odwrót*

*zatapiam się
w ciszę mgielną
poranka
i pieszczę kroplę za kroplą*

*pająk jak grzmot
niszczy moją miłość*

Jezus

*to gaśnie
to się zapala
rojem pszczół
naokoło
    światłość jaśniejąca
    nad światem
w wichrze
ogniu
ulewie
rodząca siłę do istnienia
    napętnia – opróżnia
    powala – podnosi
    miłość nie nasza
początek i koniec
ciałem napętniony
    przychodzi
    już odszedł
    powróci
światłość jaśniejącą
drogę do wieczności
zostawił*

Wina

*tak pragnąłbym być
Józefem z Arymatei
Szymonem
mimo że przymuszonym
Weroniką bezinteresowną
co otrzymała twarz Twoją*

*nie jestem jak ci bezbożni
co rzucali grzechem kamiennym*

*sypię garść piachu
jedną po drugiej*

List o zagubionym w drodze

*u mnie wszystko
prawie w porządku*

*odnalazłem
chyba Jezusa*

pozdrawiam serdecznie

*napisz
co u ciebie*

Pełnia

*siedzę w aureoli
świecy
to znów wypuszczam się
za okno*

*księżyc rogal
świeci dla innych
a ja czekam na pełnię
pustego nakrycia
przy moim stole*

Wypełnić pustkę

*przychodzę Panie
z sercem zszarganym
duszę rozdałem nieznanym
za srebrników garść*

*przychodzę Panie
tak jak zawsze
syn marnotrawny
powracam*

*choć wiary często brak
pozwól pozbierać
wyrzucić
oczy obmyć w sadzawce*

*i wypełnić pustkę
Bogiem do końca*

***

*rozpromienił się krzyż
w twoim sercu
jaśniej drzewiec
bez ciała
na dróg rozstaju pod Emaus*

*jakże mogli uwierzyć
skoro nie widzieli*

*skrzyżowanych belek
na świecie tysiące*

a ten jeden był pusty

*bo zmartwychwstał
z miłości do ciebie*

***

*aniołowie z nas
co pożerają synów
ludzkich
wprawdzie tylko słowem*

*odlatujemy
i zostaje
tylko powiew?*

***

*ja milczę
ty milczysz
i nie wiem radość to
czy krzyk z otchłani*

*dżdżysty wieczór
park obumarły tęsknotą
drzewo drżącymi ustami
spogląda nadzieją
spod parasola*

*- powiedz mi słowo ciepłe
na dobranoc*

***

Robertowi

*wpadła
poszalała
ćma w moim oku*

*wieczór dorastał
w miłosnym uniesieniu
wtulony w łóżko wiosenne*

*świerszcz cykał do księżycyca
przez uchylone okno*

*lampka przypalała
skrzydła wariatce
a ona cisnęła się do światła
jak grzesznik
do miłosiernego Boga*

Miłosierdzie

*uczę się chodzić
po wodzie
i czuwać
o każdej straży*

*próbuję nie pragnąć
Twojej lewej lub prawej
strony
i nie całować Ciebie
w ogrodzie*

*chcę dobra
a rozdaję inaczej
i chowam się
pod Twoje miłosierdzie*

Świt

*otwieram oczy
na świat*

*świt drży
jak osika
zziębnięta w bojaźni*

*wypuszczam się
w życie dzisiejsze
w imię Ojca
i Syna i Ducha*

Zmierzch

*zamykam życia
dzisiejszego stronę
w imię Ojca
i Syna i Ducha*

*powiew wiosenny
kołysze liście
muśnięciem gasnącego nieba*

*przy szklance wrażeń
gryzę sumienie
jak czerstwą bułkę*

***

widzę
jak przychodzi z pompą
w płaszczu wiosennym
z kwiatów

widzę też jak odplywa
łodzią szarą i zeszlą
bez sternika

a my nie mamy
końca
trwając przy Tobie
wiecznie rozpromieniony

***

Adamowi

*dalecy i bliscy
ciągle powracają
słowa
drobiazgi
zapamiętany uśmiech*

*miłością ogarnąć
wszystkich nie sposób
serce za małe
na takie kochanie
choćby się chciało wiele
bo czasu nie wrócisz
dłońmi przytulić
lub chociaż uścisnąć*

*tylko boję się
żeby ci co są obok
nie odeszli jednocześnie
na zawsze*

Święty Antoni

*są chwile radości
i te zniechęcenia
gdy wszystko boli
jakby się cierń
dźwigało*

*patrzę na ciebie
i dziękuję Boże na rękach
w kolczastej koronie*

*przełądam prośby
zropane
- święty Antoni
Jezus mi się zagubił
pomóż Go odnaleźć*

Mój dom

*pod Jerychem
był mój dom obwarowany
grzechem kamiennym*

*nie pukaleś
wszedłeś nocą wieczną
mimo drzwi zamkniętych
i stanąłeś boso
na serca progu*

*- nie bądź
jak miedź brzęcząca –
powiedziałeś echem
mojej próżni*

*ukorzyły się głązy kruchością
otworzyły wrota kłodami
zamieszkałeś ze mną
i słońce zachodzi
tylko na chwilę*

Modlitwa

*Matko
z głową w gwiazdach
a stopami ziemskimi*

*Twa korona tak podobna
do dłoni strudzonych*

Twoje serce tak bliskie naszemu

*kieruj ścieżki powszednie do Boga
naucz chodzić Jego drogami*

*Miłosierna orędowniczko
upraszaj nam Ducha
Syna Twojego*

Białowieskie szlaki zamyślenia

przyjaciółom z Białowieży

*powrócić jeszcze raz
szumiącym szlakiem zamyślenia*

*wymodlić się pod starym dębem
cierpiącym*

*wyplakać płatkami róży
małej świętej Tereski*

*popatrzeć w piękno oczu Boga
i milczeć dzisiaj i wczoraj*

***

*gdzieś umyka piękno
które dawniej było*

*śnieg skrzypi innymi
butami*

*okna mniej zabawne
choć tak samo malowane*

*drzewa wieczorem
nie straszą
już prawie
obojętne*

*wróbel
nie chodzi w szaliku*

*serce wolniej bije
i widzi inaczej*

*nawet i Wigilia
z wiekiem spowaźniała*

*tylko Jezus
co roku ten sam
w żłóbeczku
i tak samo cieszy
pełnym miłości spojrzeniem*

Stać się dzieckiem

*cisza konania
w pocie czerwieni*

*na zewnątrz biel
splamiona*

*ręce zatarte
schowane w kieszeni
szalem nakryty po uszy*

gwar zgiełk

krzyż w oddali samotny

i jak z gliny lepią bałwana

*słońce praży jak niegdyś
nie umiła ze śmiercią
zmagania*

*wszyscy bawią się sobą
radością wypełnili mowę*

*tylko cierpienie
stało się dzieckiem
pobiegło
skłoniło głowę*

***

*Ogrodzie ze łzami
oliwkowo zielonymi
skaczącymi po wodzie
jak kaczeńce wiosenne*

*Ogrodzie przeorany
cierpieniem modlitwy
żłobiony wizjami
w umyśle poddanym*

Daj siłę czuwania

Odrodzenie

*ziemię pachnącą
kwiatem urodzajnym
stworzyłeś*

*muszlę łagodną
morzem szumiącym
tchnąłeś*

*niebo śpiewające
ptakiem błękitnym
ozdobiłeś*

*a człowiek –
zużył
wyrzucił
i czeka...*

***

*umieram i wstaję
jak w klepsydrze*

*ręka Boża
odwraca ją
z miłością*

***

*naucz się czekać
cierpliwie
na progu przyjaźni
modląc się
aż otworzą*

***

*prawdziwa przyjaźń
nie wyraża się
w słowach*

*prawdziwa przyjaźń
jest ciszą*

***

*by usłyszeć
więcej niż się chce
miłości potrzeba*

*by powiedzieć mniej
pokory*

Modlitwa do Matki Miłosierdzia

*naucz mnie Matko
kochać Boga*

*naucz mnie kochać
w kwiatach
w ciszy mgiełnego poranka
z drzemiącą kroplą
na żółtopalczystym liściu*

*naucz mnie kochać
w szumiących słowach jesieni
w gestach
uśpionych snem wiecznym
szroniastych stóp*

*naucz mnie Matko
kochać Boga
w ludziach...*

***

*by uciszyć tęsknotę
odlatuję chorałem ptaków
kwilących jak zastępy aniołów
w ramiona murów*

*gdzie w zimowe wieczory
święta Tereska
ogrzewa dłonie
przy krzaku gorejącym
przygotowując serca*

*a Bóg
odpuszcza grzechy szumiąco...*

***

*zasypiasz
w ciszy szarpanej
oddechem skrzydła
kołysanki*

*aniołów silentium
nie obowiązuje*

*nad purpurową magią
baśniowego świata
rozkwita aureola
wspomnień*

*niby świat
się nie zmienił
a słońce wschodzi*

o wiele mniejsze

***

*człowiek
to stworzenie bardzo przewrotne*

*nie mogąc pomóc
ucieka*

*nie mogąc kochać
nienawidzi*

*nie mogąc pojąć
szuka czegoś innego*

*nie mogąc zobaczyć
nie wierzy*

***

*dar powołania
jest kluczem
do ludzkich serc
trzeba tylko umiejętnie
nim obracać*

Twoja wola

*prowadź mnie mleczną drogą
mostem tęczy - do nieba*

*lecz jeśli wola
w wichurę rzuć*

*drzewa wiatr gnie
grają organy na piszczałkach liści
pieśń śmierci
a dla innych życia...*

*a Ty oddal moje ciało
w spiekotę słońca*

*piasek rwie się do ust - oślepia
a dłonie za mało czule*

*syk zapadłych kolan
pobudza ból
wysączona kropla zastyga w sobie*

*śladem swoich stóp poślij
cierniową ścieżkę rozwiń*

*kłodę cierpień na bark włóż
na kolana ostrych kamieni powal*

*a i tak wstyd będzie stawiać na szale
moją małą wiarę
z ogromem Twojej miłości*

***

leśną drożyną
szczęście ludzkie chadzało

w szumie drzew
śpiewie ptaków
ciebie Panie
szukało

może byłoby
już i znalazło
gdybyś Ty
nie zatrzymał się
pod starym dębem
w c i s z y

***

W. N.

wymienić garść słów
to jakby dotknąć
zawisłą w otchłani niebios
kroplę uczucia

choć może
czasami wystarczyłby
sam gest...
myślę że wybaczysz
mi Panie
to pustostowie
wciśnięte w strumień
przyjaźni

***

*szkoda że tak ulotne
że tak krótko trwają
nie dadzą się uwiecznić
na farbie malarza*

*tęczą dźwięków
rozkwita psalmodia
a one więdną
wyluskane z myśli*

*uśpione w sercu
rozbudzą się
w następnej
modlitwie*

Dotknięcia

*święty Tomaszu
bracie w niewierze
ucz nas wiary
w dotknięcia*

Spis treści

Moja miłość.	5
***(chcę poznać Cię Panie).	6
Pod Emaus.	7
Samotność.	8
Są chwile.	9
***(niby jesienny dzień).	10
Modlitwa.	11
Dziś wiem.	12
Nasze drogi.	13
Dar miłości.	14
Uniesienie.	15
***(coś siedzi we mnie).	16
Moja modlitwa.	17
***(od cierpienia tylko krok).	18
Jezus.	19
Wina.	20
List o zagubionym w drodze.	21
Pełnia.	22
Wypełnić pustkę.	23
***(rozpromienił się krzyż).	24
***(aniołowie z nas).	25
***(ja milczę).	26
***(wpadła).	27
Miłosierdzie.	28
Świt.	29
Zmierzch.	30

***(widzę).	31
***(dalecy i bliscy).	32
Święty Antoni.	33
Mój dom.	34
Modlitwa.	35
Białowieskie szlaki zamyślenia.	36
***(gdzieś umyka piękno).	37
Stać się dzieckiem.	39
***(Ogrodzie ze łzami).	41
Odrodzenie.	42
***(umieram i wstaję).	43
***(naucz się czekać).	44
***(prawdziwa przyjaźń).	45
***(by usłyszeć).	46
Modlitwa do Matki Miłosierdzia.	47
***(by uciszyć tęsknotę).	48
***(zasypiasz).	49
***(człowiek).	50
***(dar powołania).	51
Twoja wola.	52
***(leśną drożyną).	54
***(wymienić garść snów).	55
***(szkoda że tak ulotne).	56
Dotknięcia.	57

© Copyright by ZLP Oddział w Białymstoku

Wydano dzięki pomocy:
Wydziału Kultury Urzędu Miejskiego w Białymstoku
Polskiego Radia Białystok

Redaktor techniczny: Mariusz Śliwowski

Współwydawca: APHU "MAZD" Ariusz Małek.
ul. Dojlidy Fabryczne 23 tel. 412-191 w. 33
15-565 Białystok

ISBN 83-86620-08-0

POLSKIE RADIO BIAŁYSTOK

UKF/FM 99.4 98.6 99.6 MHz

MUZA - niedziela, 9:05

POCZTA LITERACKA - czwartek, 19:05

WIK - piątek, 19:10

REPORTAŻE - codziennie, 11:15

**NA MŁYNOWEJ - niedziela, 11:30
poniedziałek, 10:10**

**RADIO BIAŁYSTOK SA
ul. Świerkowa 1, 15-328 Białystok
tel. (0-85) 44 22 22**

POLSKIE RADIO BIAŁYSTOK

ul. Piłsudskiego 53, 15-001 Białystok, tel. 83 421 11 11

Wydawca: Polskie Radio Białystok
Redaktor naczelny: *[Signature]*
Zastępca redaktora naczelnego: *[Signature]*

Wydanie: *[Signature]*
Miejscem wydania: Białystok
Data wydania: *[Signature]*
Lp. wydania: *[Signature]*

Wydruk: *[Signature]*
Miejscem druku: *[Signature]*
Data druku: *[Signature]*

31

**W "Świętojańskiej Serii Poetyckiej"
ukazały się:**

w 1996

1. Jan Czykwin, **Odpoczynek przy wyschniętym źródle**
(przekład z białoruskiego: Franciszek Kobryńczuk i inni)
2. Leonarda Szubzda, **Tylko sady nas pamiętają**
3. Halina Twaranowicz, **W nieba utulenie**
(przekład z białoruskiego: Jan Leończuk)
4. Jerzy Plutowicz, **Rzeka. Cienie na wodzie**

w 1997

5. Anna Solbut, **I stała się światłość**
6. Roman Czepe, **W przerwach i podczas próby**
7. Katarzyna Zdanowicz, **Improwizacje i nie tylko**
8. Aleś Razanau, **Podarunek matki chrzestnej**
(przekład z białoruskiego: Jan Czykwin)
9. Beata Kurek, **Słowem malowane**
10. Wiesław Szymański, **Dzień nie odchodzi, noc nie chce przyjść...**
11. Bruno Baldassarri, **W tajemnym drzeniu głosów**
(przekład z włoskiego Tadeusz Golecki)
12. Paweł Heintsch, **Skansen ptaków**

Chim
By nie zagubić

EO

Stanisław Chim ur. w 1974 r. w wentem Technikum Leśnego w Białow logiach, ukazujących się z racji organizowanych konkursów literackich, publikował swoje pierwsze wiersze. Od 1994 r. jest alumnem Archidiecezjalnego Wyższego Seminarium Duchownego w Białymstoku. Tom wierszy "By nie zagubić wieczności" jest debiutem poetyckim autora.

"Drogi Stanisławie

Z radością i wzruszeniem czytałem Twoje wiersze. Bardzo mi się podobały, zwłaszcza "Moja miłość". Każdy z wierszy prosty, bezpretensjonalny, ciekawy. Wiersze Twoje mają dobrą duszę. Bardzo dziękuję, że mogłem je przeczytać."

ks. Jan Twardowski

"Sobie człowiekiem wiersz -

*- strona |
tyle! Pa
go: "Pis*

Książnica Podlaska
im. Ł. Górnickiego w Białymstoku

KP-BG-0460064

*autentycznej. I tylko
za pani od polskie-
zie."*

Krzysztof Matys

"(...) są wiersze, które utwierdziły mnie w przekonaniu o wartości i pięknie pokornej miłości. Poeta - Staszek Chim "krajobrazy dobroci" darowuje swoim pisaniem i życiem. I prostując drogi niesklamany zapisem pozwala nam odczuć Prawdę i Piękno. I za to mu serdecznie dziękuję."

an Leończuk

088842